

ere fremmede og dels ville blive fremmede, vil være meget nær ved det absolut Nødvendige, som Regjeringen her har forlangt. Jeg antager imidlertid, at den ærede Minister meget bedre end jeg vil være i Stand til at begrunde dette sit Forslag. Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om det kongelige Theater. Den ærede Minister har her foreslaaet adskillige Forandringer fra, hvad der blev vedtaget af dette Thing ijsor, og som jo ogsaa blev gjældende Lov. For det Første mener Ministeren, at Gjælden til Sørø Akademi ikke bør forrentes, men kun afdrages med et Beløb af 10,000 Kr. om Aaret. I saa Henseende er Mindretallet enig med den ærede Minister. Det har bestandig forekommet mig, at det saae noget underligt ud, at Staten lod delvis ved Bidrag af Kjøbenhavns Kommune, delvis ved frivillige Bidrag og delvis kun ved et ydet Laan, som strengt skulde forrentes og tilbagebetales, en Bygning opføre, som den saa erklærede for sin Eiendom. Jeg negter ikke, at jeg finder hele dette Forhold upassende fra Statens Side, og allerede af den Grund kan jeg være enig med den ærede Regjering i at søge at komme bort derfra, og for mit personlige Vedkommende skulde jeg meget gjerne gaa videre og være med til at eftergive hele Gjælden. Men hertil kommer, at det efter min Overbevisning vil være noget nær umuligt for Theatret at opfylde denne Fordring, som Flertallet stiller. Naar ærede Medlemmer ville se det forelagte kalkulatoriske Budget efter for næste Theatersaar, som Regjeringen har meddelt os, og som er aftrykt i Betænkningen, ville de se, at skjøndt der kun er Tale om en Afbetaling af 10,000 Kr. og ingen Forrentning, ender det dog med en Underbalance. Nu ses det vel, at Flertallet har forment, at Indtægten kunde kalkuleres betydeligt højere, end Regjeringen har gjort, idet man mener, at Indtægten for hver Spilleaften meget vel kunde kalkuleres til 2,800 Kr. i Stedet for 2,650, som Ministeren har beregnet, og dette skal begrundes ved, at i det første Aar efter det nye Theaters Tilveiebringelse har Indtægten pr. Spilleaften virkelig været Noget over 2,800 Kr. Efter min Mening er det dog meget letsynligt at lægge denne Spilleindtægt til Grund for, hvad der kan komme ind til næste Aar, thi man maa huske paa, at ijsor var det nye Theater lige blevet færdigt, og at der som Følge deraf var et stort Tiløb til Theatret blot for at se det; dette Tiløb er nu forbi, nu vide Folk, hvorledes Theatret ser ud, og de gaa nu kun i Theatret for at se de Stykker, der opføres. Det skulde glæde mig for Theatrets Skyld, om Flertallets Beregning skulde slaa til, men jeg er meget bange for, at den langtfra vil slaa til. Flertallet udtaler i sine Bemærkninger en Sætning, som jeg dog vil tillade mig at gjøre en Indvendning imod; der staar nemlig i Betænkningen: „Naar der i Theatersaaret 1874—75 ikke er betalt Renter af Gjælden til Sørø Akademi, kan dette for Tilslummet fra 1ste Juli 1874 til 31te Marts 1875 maaske bringes i Overensstemmelse med Finantsloven for 1874—75, skjøndt der kun er nævnt Theatersaaret indtil 30te Juni 1874. For Kvartalet fra 1ste April til 30te Juni 1875 er dette derimod i bestemt Strid med Finantsloven for 1875—76, og Udvalgets Flertal kan ingenlunde billige, at man blandt Theatrets mangeartede Udgifter synes fortrinnsvis tilbøielig til at opgive dem, der ere lovbestemte“. Denne Uttring finder jeg i højeste Grad uretfærdig. Theatret skal drives, det er Ministerens Pligt paa Statens Vegne at drive Theatret. De Udgifter, der høre til dets Drift, skulle til, og saa vil man have, at skjøndt Theatret har havt en meget betydelig notorisk Underbalance, det skal være Ministerens Pligt at skaffe Penge tilveie til at forrente og afdrage Gjælden til Sørø Akademi. Man kunde spørge, hvorledes han bærer sig ad dermed. Jeg tror, at Opgaven selv for en Minister, der til det Yderste vilde følge de Antydninger og den Vej, som Flertallet ønsker, der skal følges, er umulig. Jeg veed vel, man kunde sige, at man ikke behøver at anskaffe nye Dekorationer, saa mange nye Garderobesager osv., det hentyder ogsaa Flertallet til, men deri tager Flertallet fejl. Det har viist sig at være aldeles nødvendigt, hvis i det Hele taget Theatret ikke skal luffes, at anskaffe de Dekorationer, som ere bleve anskaffede. Det har jo viist sig, at den Forudsætning, fra hvilken man gik ud, da Theaterloven blev givet, at de gamle Dekorationer kunne flyttes, i alt Fald for en større Del, med over i det nye Theater, ikke har kunnet holde Stik. Der har kun været ganske enkelte Ting, nogle saakaldte Sætsstykker, som kunde flyttes over med, medens alt det Dvrige har maattet anskaffes fra nyt. Disse Udgifter have været absolut nødvendige og ere altsaa bleve afholdte. Som Følge deraf er der kommet Underbalance paa Theatrets Budget, men hvorledes kan man saa fordre, at Regjeringen af Intet skal skaffe Penge tilveie for at betale Sørø Akademi. Selv om denne Bestemmelse optages paa Finantsloven for næste Aar, saaledes som ærede Medlemmer ville have, tillader jeg mig dog at tro og at frygte for, at Sørø Akademi dog ikke